

La montée des États-Unis

En Amérique latine, le premier demi-siècle d'indépendance fut troublé par de perpétuelles révolutions et par des guerres entre les États nouvellement formés. En Amérique du Nord, les États-Unis occupèrent le premier demi-siècle de leur indépendance à agrandir leur territoire.

Les treize États situés entre l'Atlantique et les monts Alleghany (voir la carte en page 121), s'augmentèrent en 1783 des territoires s'étendant jusqu'au Mississippi. Et les populations, en voie d'accroissement continu, cherchèrent à se répandre dans les régions de l'Ouest. A qui appartenaient ces régions ? Des contestations s'élevèrent et on finit par s'accorder à les déclarer patrimoine commun des treize États, sous la surveillance du congrès (parlement fédéral). En fait, ces immenses territoires désertiques n'étaient habités que par un petit nombre de Peaux-Rouges. Ces milliers d'hectares de savanes et de déserts étaient restés incultes. Dès qu'un territoire atteindra 60.000 habitants, il deviendra un nouvel État.

Alors commença la « marche vers l'Ouest » qui devait durer jusqu'à la fin du XIXe siècle. Des milliers de pionniers, à cheval ou dans des chariots traînés par des bœufs, prirent la route de l'Ouest. Ils étaient résolus à établir de nouvelles plantations, de nouvelles fermes, et à rendre la terre fertile. Le pionnier crée un monde qui ne doit pas grand-chose au passé, et lui-même est un type humain bien caractéristique : l'homme de l'Ouest. En 1820, de nouveaux États étaient nés, nouvelles étoiles à ajouter au drapeau américain : le Kentucky, le Tennessee, l'Ohio,

l'Indiana, le Mississippi, l'Illinois et l'Alabama. Entre-temps, dans les territoires primitifs des vieilles colonies, d'autres régions étaient passées au rang d'États : le Vermont et le Maine.

En 1803, au moment où la France n'était capable ni d'exploiter ni même de défendre ses territoires d'outre-mer, Jefferson avait acheté la gigantesque région de la Louisiane française pour 15 millions de dollars. La Louisiane française donna naissance aux États américains suivants : Louisiane, Missouri, Arkansas, Iowa, Minnesota, Nebraska, Oklahoma, Kansas, Montana, Dakota du Sud et une partie du Dakota du Nord.

En 1819, sous la présidence de James Monroe, l'Amérique acheta la Floride à l'Espagne. En 1836, sous l'impulsion du général Sam Houston, le Texas se sépara du Mexique. Le président des États-Unis James Polk annexa le Texas, ce qui donna lieu à une guerre contre le Mexique. L'Amérique en sortit victorieuse ; un traité conclu en 1848 lui accordait la Californie, le Nevada, l'Utah, l'Arizona, le Colorado et le Nouveau-Mexique.

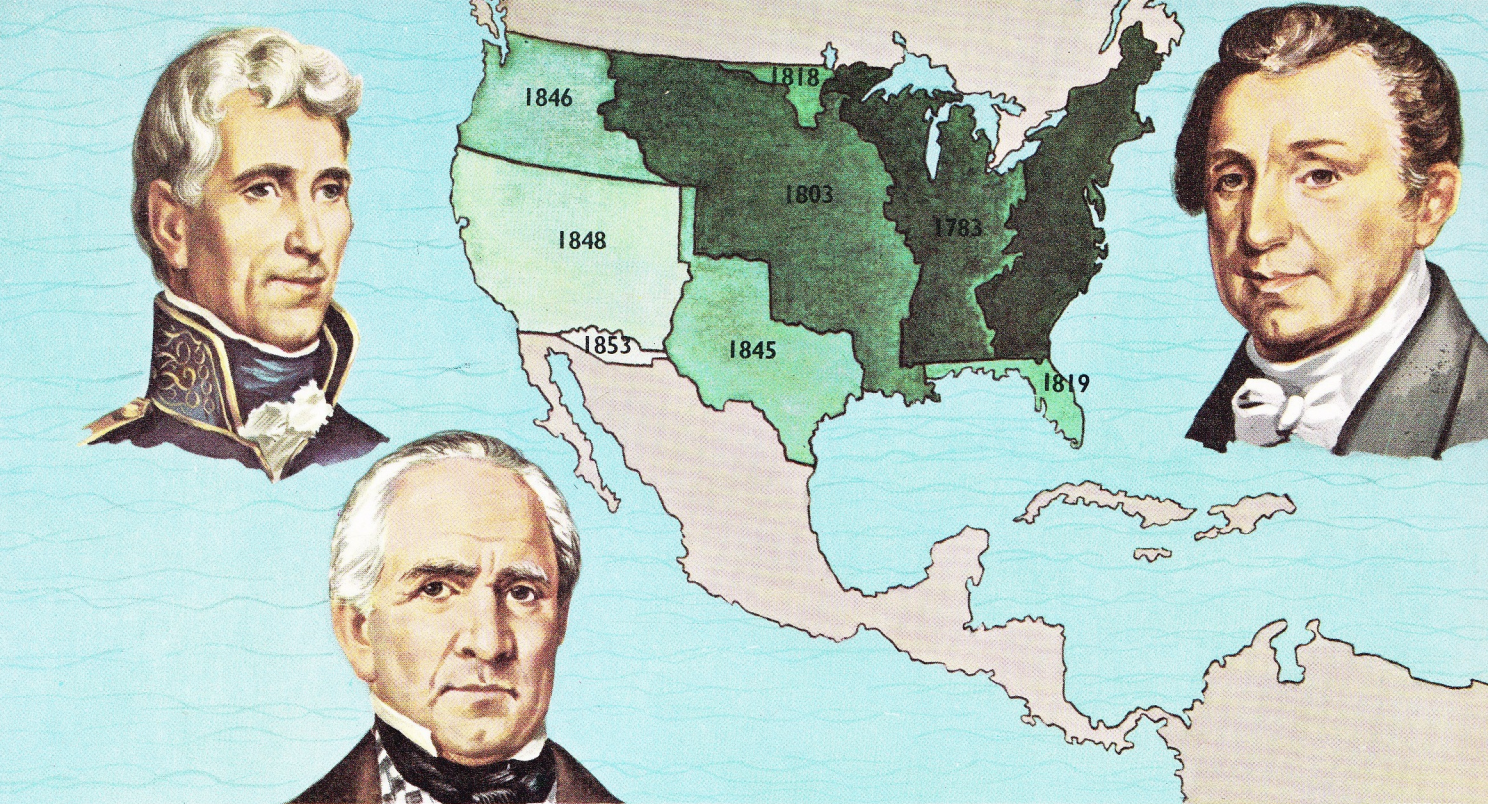
En 1846, la frontière nord-ouest des États-Unis avait été définie dans un accord conclu avec l'Angleterre : les régions comprenant le futur État de Washington, l'Oregon et l'Idaho furent annexées aux États-Unis.

En moins de quatre-vingts ans, les États-Unis avaient atteint leurs frontières actuelles et s'étendaient du Canada au golfe du Mexique et de l'Atlantique au Pacifique.

Carte indiquant les annexions territoriales. En haut, à gauche, Andrew Jackson, président des É.-U. de 1828 à 1836 ; à droite, Monroe (voir p. 130) ; au centre, Sam Houston.

En bas, à gauche : El Alamo, site d'un épisode saillant de la lutte entre les États-Unis et le Mexique.

En bas, à droite : chariot en route vers l'Ouest.

EEN GROTE NATIE ONTSTAAT

In de eerste halve eeuw van de onafhankelijkheid vonden in Latijns Amerika voortdurend revoluties en oorlogen tussen de nieuwgevormde staten plaats. In Noord-Amerika brachten de Verenigde Staten de eerste 50 jaren van hun onafhankelijkheid door met het vooruitschuiven van hun grenzen en het voorbereiden van de weg naar de macht.

De kaart op blz. 121 toont ons het gebied van de Verenigde Staten in 1783, onmiddellijk na de Onafhankelijkheidsoorlog. Dit gebied was reeds tweemaal zo groot als de oorspronkelijke dertien koloniën, die ten tijde van de Zevenjarige Oorlog bestonden. Eerst later hadden de Amerikanen het reusachtige gebied verworven, dat zich westelijk van de oude koloniale grenzen tot aan de Mississippi uitstrekte. Op de kaart is te zien, dat een gedeelte van dat gebied aan Virginia, Massachusetts en Connecticut was toegewezen, terwijl een ander gedeelte binnen de grenzen van Noord-Carolina, Zuid-Carolina en Georgië werd opgenomen.

Dit uitgestrekte nieuwe land werd voor het grootste deel slechts door een betrekkelijk geringe bevolking van Indianen bewoond. Men moest of vrede met hen sluiten of ze onderwerpen. De vele miljoenen hectaren grond waren nooit met de ploeg bewerkt. Maar dadelijk trokken duizenden Amerikanen met ossewagens en paardenkaravanen er op uit, vastbesloten in dit gebied voor nieuwe huizen, plantages en bouwgronden te gaan zorgen. De grote trek naar het Westen, die tot tegen het einde van de negentiende eeuw zou duren, was begonnen. Omstreeks 1820 waren in het nieuwe gebied reeds verschillende staten ontstaan: nieuwe sterren die bij de dertien strepen van de Amerikaanse vlag werden gevoegd: Kentucky in 1792, Tennessee in 1796, Ohio in 1803, Indiana in 1816, Mississippi in 1817, Illinois in 1818, Alabama in 1819. Intussen hadden op het oorspronkelijk grondgebied van de oude koloniën andere streken zich tot staten opgewerkt: Vermont in 1791 en Maine in 1820.

De inbezitname van de gebieden ten oosten van de Mississippi vond plaats in een geweldig tempo onder de eerste twee Amerikaanse presidenten, George Washington (1789-97) en John Adams (1797-1801)

Tijdens het presidentschap van Thomas Jefferson (1801 - 1809) kon Amerika, met zijn volgende grote expansie beginnen. In 1803, op het ogenblik dat Frankrijk zich absoluut niet in een positie bevond, om zijn overzeese gebieden tot ontplooiing te brengen of zelfs maar te verdedigen, kocht Jefferson het reusachtige Frans Louisiana voor 15 miljoen dollar, een som, waarvoor men tegenwoordig slechts een klein stuk grond in New York City zou kunnen kopen. Hier zouden later de staten Louisiana, Missouri, Arkansas, Iowa, Minnesota, Nebraska, Oklahoma, Kansas, Montana, Zuid-Dakota en een gedeelte van Noord-Dakota vaste vorm krijgen. (De oostelijke helft van het huidige Noord-Dakota werd eerst in 1818 aan Amerika afgestaan).

In 1819, onder president James Monroe, die later als de vader van de Monroe-leer beroemd zou worden, kocht Amerika Florida van Spanje. In 1845, negen jaar nadat Generaal Sam Houston Texas aangevoerd had in een succesrijke opstand tegen het Mexicaanse gezag en aldaar een onafhankelijke republiek had gevestigd, werd deze staat geannexeerd door Amerika, dat toen James Polk als president had. Deze actie leidde tot oorlog met Mexico. Drie jaar later, toen deze oorlog beëindigd werd, had Amerika het gebied veroverd, dat nu de staten Californië, Nevada, Utah, Arizona alsook gedeelten van Colorado en Nieuw-Mexico vormt. Intussen was in 1846 de noordwestelijke grens van de Verenigde Staten door een overeenkomst met Engeland vastgelegd; de streek, die nu de staten Washington, Oregon en Idaho omvat, werd in de Verenigde Staten opgenomen.

Zeven jaar later, toen Mexico een kleine landstrook ten noord-oosten van de Golf van Californië afstond, hadden de Amerikaanse grenzen hun huidige vorm aangenomen. Een volk, dat eerst tachtig jaar tevoren tussen de Atlantische Oceaan en het Appalachegebergte gedrongen was, beheerste nu een gebied, dat zich van de Atlantische tot de Stille Oceaan uitstrekte, en van de Canadese grens tot de Golf van Mexico.

De kaart geeft de datums aan, waarop de verschillende staten toetraden tot de Verenigde Staten, verder Jackson (boven links), Monroe (boven rechts) en Sam Houston (midden). **Onder links**: El Alamo, een nationale gedenkplaats. **Onder rechts**: Huifkar op weg naar het Westen.

Globerama

HISTOIRE DES CIVILISATIONS MENS EN WERELD, VROEGER EN NU

CASTERMAN

HET AVONTUUR VAN MENS EN WETENSCHAP

KEURKOOP NEDERLAND

© ESCO PUBLISHING COMPANY

Le présent ouvrage est publié simultanément en
français (Casterman, Paris-Tournai)
allemand (International School, Cologne)
anglais (Odhams Press, Londres)
américain (International Graphic Society, New York)
danois (Munsgaard Scandinavisk Bogforlag)
finlandais (Munsgaard)
hollandais (Keurkoop, Rotterdam)
italien (Fratelli Fabbri, Milan)
portugais (Codex)
suédois (Munsgaard)

2e édition, 1964

KEURKOOP NEDERLAND

© ESCO PUBLISHING COMPANY

ALLE RECHTEN VOORBEHOUDEN VOOR ALLE LANDEN

Art © 1959 by Esco, Anvers

Text © 1963 by Casterman, Paris

Tous droits de traduction et de reproduction réservés.